

Сведения, получени от РАДКА ДИМОВА на 25.IV.1972 г.

Мъжът ми Иван работи 37 години в М-во на железниците, отдел "Контрол приходи" като статистик-ръководител. Имам благодарността, изказана му от начаника му, когато се пенсионира и напусна. Беше известен, обичаха го и за това, че беше написал много хумористични стихове за колегите си.

Свекърва ми била много религиозна и в такъв дух възпитала децата си. През 1925 - 27 г. тя следвала курсовете за ограмотяване в черквата "Св. Никола", тогава беше на 72 години. Известна беше с това, че четеше романи с томове - пасе овцете и чете.

Полковник Рязков бил другар на свекър ми от момчешки години.

Тотъо изпратили във Военното училище, защото за времето това се считаше за много добра кариера, освен това се учеше на държавни разноски.

Димов и дядо Дянко са се срециали случайно в Пловдив у своя родственик Христо Гатев.

На майка си Тотъо изпращал по 80 лв. на месец като неженен офицер. Тогава тя отишла сама в Габрово, за да изработи нещо за въкъщи.

Свекърва ми е от с. Зелено дърво - Габровско, а свекърът - от с. Ивалилите, също Габровско.

Най-големият от братята Георги заекваща много и се притесняващ от това. Руси назначи сина му Димо /брат на Тодор Димов/ на работа. По това време той беше тук някакво началство, работеще, където беше арсенала. Да се пита за мястото на работата му по това време Тотъо Димов.

Знам, че освен тези деца свекърва ми е имала и една дъщеря. Не знам, че разликата между братята е пет години. Мъжът ми е казвал като че ли, че разликата между него и Дянко е 6 години. Знам обаче, че са родени на една и съща дата все в един и същи месец - юни. Моят мъж е роден на 3 април 1893 г.

Дянко бил много добър ученик. Напоследък става машинен контрольор.

Пенсионерският хор, в който пееше мъжът ми е към читалище "Бачо Киро".

Мисля, че Дянко е работил най-напред като огњар, а после като машинист. Такъв беше тогава редът. А може и направо да е станал машинист, защото имаше образование. Беше способен. Ценяха го като един от най-добрите машинисти.